

בע"ח (כפר סבא) 41044-03-25 - אוהד גולדברג נ' מדינת ישראל-מח"ש

בע"ח (כפר-סבא) 41044-03-25 - אוהד גולדברג נ' מדינת ישראל-מח"ששלוש כפר-סבא

בע"ח (כפר-סבא) 41044-03-25

אוהד גולדברג

נגד

מדינת ישראל-מח"ש

בית משפט השלום בכפר-סבא

[08.04.2025]

כבוד השופט אביב שרון

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, במסגרתה מתבקש בית המשפט להורות למשיבה להעביר לעיון ההגנה את החומרים הבאים:

א. מרשם פלילי של המתלון, כמשמעותו בסעיף 1 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, תשע"ט-2019.

ב. מרשם עבירות של המתלון, כמשמעותו בתקנה 545(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ג. אישור בדבר קיומו או היעדרו של רישיון נהיגה בתוקף למתלון במועד הרלוונטי לכתב האישום.

ד. אישור בדבר קיומו או היעדרו של רישיון להחזקת קנבוס רפואי במועד הרלוונטי לכתב האישום.

2. ברקע, כתב אישום המייחס למבקש עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות, בתמצית, המבקש משרת כשוטר במשטרת ישראל. במועד האירוע הוא החנה את רכבו ברחבת תחנת דלק בקיבוץ בחן ונותר לשבת ברכב. אותה עת הוא הבחין במתלון יוצא במהירות מרכבו לכיוון מוכר בחנות הנוחות, מעיף את חפציו של המוכר מהשולחן, מדבר עמו כמה שניות והשניים נכנסו לחנות. המתלון הגיב בתוקפנות למוכר ונראה כאילו נגח בו. אחראי המשמרת, שהגיע, שוחח עם המתלון על מנת להרגיעו. המבקש יצא מהרכב כשכובע משטרה לראשו והוא חמוש ברובה מסוג M-16 ובאקדח אישי ונכנס לחנות. אחראי המשמרת והמתלון החלו לצעוד לכיוון היציאה מהחנות, כשהמתלון מפנה גבו לכיוון הקופה, ובמקביל נכנס המבקש לחנות ודרך את הנשק (הרובה), פתח את הנצרה והניח אצבעו בשמורת ההדק. בתוך כך צעק המבקש לעבר המתלון והטיח אותו לרצפה. אז הרים המתלון את ידיו ואמר לנאשם "זה בן דוד שלי". המבקש הפך את המתלון על בטנו וריתק אותו באמצעות הצמדת רגלו לגבו. בשלב זה המתלון פתח את כפות ידיו והניחן על העורף כהבעת כניעה. המבקש החל לאזוק את המתלון באמצעות ידו השמאלית, בעת שאחז בנשק דרוך ולא נצור בידו הימנית, כשאצבעו על ההדק. בשלב זה ירה המבקש לכיוון גבו של המתלון.

כתוצאה מהירי נגרמו למתלונן חבלות והוא פונה לקבלת טיפול רפואי.

3. במענה לכתב האישום נטען שהאירוע התרחש בשיאה של מלחמת חרבות ברזל; התנהגותו של המתלונן היתה אלימה ומחשידה, הן מאופן החניית הרכב ליד חנות הנוחות והן מהעובדה שברכב נותר אדם נוסף; המתלונן התנהג באלימות כלפי המוכר ודחף אותו לתוך החנות; מנקודת מבטו של המבקש, המתלונן נגח בפניו של המוכר, ומשכך מבחינת המבקש מדובר היה באירוע שוד לכל דבר וענין; המבקש ביקש לנטרל סכנה מסתברת מהמתלונן והיה רשאי לסבור שהוא חמוש באמצעי; המבקש פעל לריתוק המתלונן ולמעצרו, תוך שהוא חושש שבכל רגע עלול להיכנס לחנות האדם שממתין לו ברכב; בעת איזוקו, סבר המבקש שהמתלונן מושיט ידו הימנית אל מתחת לבטנו במטרה לשלוף חפץ שיעמיד אותו בסכנה, ובשל העובדה שחש סכנה ברורה ומיידית לחייו, ירה יריה בודדת אל מותנו של המתלונן על מנת לנטרל את הסיכון.

4. ההגנה טוענת, איפוא, שלמבקש עומד סייג לאחריות פלילית, מסוג הגנה עצמית בהתאם לסעיף 34' לחוק העונשין, כאשר בלהט האירוע והנסיבות, אף אם בדיעבד ומבחינה אובייקטיבית לא היה מדובר במקרה שוד והמתלונן לא היה חמוש באמצעי מסכן, הרי שמבחינה סובייקטיבית, סבר המבקש שזה היה מצב הדברים לאשורו, ועל כן, רשאי היה לפעול כפי שפעל.

במאמר מוסגר אציין שיוצא, איפוא, שההגנה, למעשה, טוענת לירי מכוון מצד המבקש (מוצדק לטעמה), ואילו המשיבה מייחסת לו ירי פזיז ורשלני.

5. עוד יצוין, שהמסד הראייתי עליו מתבססת המשיבה כולל, בין היתר, שני סרטוני מצלמות אבטחה שתיעדו את האירוע במלואו, כאשר מצלמה אחת ממוקמת מלפנים (באזור הקופות) ומצלמה שניה ממוקמת מאחור (באזור הכניסה לחנות). צפייה בסרטונים מעלה שאכן המתלונן הניח את שתי ידיו על ראשו בעת איזוקו, ועל פניו לא ניתן לומר שידו הימנית הושטה אל מתחת לבטנו, כגרסת המבקש. ואולם, יש לסייג אמירה זו, שכן יש לזכור שמבחינת המבקש נקודת מבטו שונה מהנצפה במצלמות האבטחה ויש לשמוע עדותו כיצד ומדוע סבר שהמתלונן הושיט ידו אל מתחת לבטנו, ולהכריע האם, בלהט האירוע וההתרחשות טעה באופן כן וסביר לגבי עובדה זו. עוד כולל המסד הראייתי הודעות של המתלונן, המוכר, אחראי המשמרת, וכן דו"חות פעולה של השוטרים שהגיעו למקום האירוע מיד לאחר ההתרחשות.

6. בבקשה טוענת ההגנה שהחומר המבוקש רלוונטי להגנת המבקש, שכן המתלונן, בזמן האירוע העיד על עצמו שהוא אדם אלים; החניית הרכב על ידו נעשתה בצורה מחשידה; התנהגותו כלפי המוכר היתה אלימה; מדו"ח פעולה עולה שבת זוגו ששהתה ברכבו מסרה שהיה שיכור, נהג כלפיה באלימות והיא ניצלה כניסתו לחנות הנוחות על מנת לברוח מרכבו; מחומר החקירה עולה שהוא היה מעורב באירוע ירי בעבר; ברכבו נתפסו בקבוק אלכוהול ושרידי סם (והוא טען שהוא אווז ברישיון רפואי להחזקת סם).

7. המשיבה התנגדה לבקשה. היא טענה שהחומר המבוקש אינו רלוונטי להגנת המבקש. עוד טענה שהבקשה לקבל את ההיתר להחזקת סם רפואי אמורה להיות מוגשת בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ, שכן לא מדובר בחומר שנאסף על ידי המשיבה במסגרת החקירה, הוא לא מצוי בידה והצו אמור להיות מופנה למתלונן. כמו כן, נטען שכלל החומר המבוקש פוגע בפרטיות המתלונן ואינו עומד בתנאי הפסיקה הנוהגת בנדון.
דיון והכרעה
8. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובמרשם הפלילי והתעבורתי של המתלונן, באתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הבקשה ככל שהיא נוגעת לקבלת המרשם הפלילי ואישור בדבר תוקף רישיון הנהיגה, ולקבל את הבקשה ככל שהיא נוגעת לקיומו של אישור רפואי להחזקת סם.
9. כידוע, הפסיקה הנוגעת למסירת מרשם פלילי של עד לעיון ההגנה בוחנת ביתר זהירות את השאלה האם יש במידע המבוקש כדי לסייע להגנת הנאשם או שמא מדובר ב"מסע דייג" שנועד להכפיש ולהשחיר את המתלונן בפני בית המשפט שלא לצורך. באופן זה, נבחנת מידת הרלוונטיות של המידע המבוקש אל מול גירסת הנאשם במשטרה, המענה לכתב האישום ויריעת המחלוקת, וחומר הראיות בכללותו - הכל תוך איזון ולקיחה בחשבון של פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם לפרטיות באם ימסר המידע הרגיש המבוקש.
10. במקרה שלפניי, כאמור, כל האירוע מונצח בשני סרטונים של מצלמות אבטחה הממוקמות בתוך חנות הנוחות והאינטראקציה בין המעורבים - המוכר, המתלונן, אחראי המשמרת והמבקש - נצפית באותם סרטונים. באופן זה, התנהלות המתלונן והמבקש יכולה להיבחן "בזמן אמת" ממש, ומשכך, פוחתת עד מאוד מידת הרלוונטיות, אם בכלל, של עברו הפלילי והתעבורתי של המתלונן.
11. לזאת יש להוסיף את הראיות הקיימות בתיק החקירה, שההגנה בודאי תסתייע בהן על מנת להוכיח טענתה בדבר הגנה עצמית, הגנה עצמית "מדומה" וטעות כנה וסבירה במצב דברים, וביניהן, הכל כמובן מבלי להכריע בסיכויי קבלת הטענה:
- דו"ח פעולה המסומן יא' ממנו עולה שבת זוגו של המתלונן שהתה ברכב המתלונן בעת האירוע והם נפגשו לבקשתו, למרות שלא רצתה, המתלונן היה שתוי עם ריח חזק של אלכוהול, ניסה לנשקה אך היא דחפה אותו, ומשנכנס לחנות הנוחות נמלטה מהרכב.
- דו"ח פעולה המסומן ח' ממנו עולה שבת זוגו של המתלונן פנתה לניידת משטרה, כשהיא פצועה בראשה, וסיפרה לסיירים שלאחר ששמעה את הירי בחנות הנוחות נמלטה מרכב המתלונן, חבריו של המתלונן העלו אותה בכוח לרכבם, אך היא נמלטה מהם ונפצעה בראשה.
- דו"ח פעולה המסומן יב' ממנו עולה שבת זוגו של המתלונן הוסיפה ומסרה שראתה ברכבו של המתלונן סמים, וכאשר נמלטה מהרכב חבריו של המתלונן איימו עליה לבל תתלונן נגדו. גם אחיו של המתלונן יצר עמה קשר ואמר לה שיטפל בה לאחר שיסיים לטפל במתלונן. עוד נכתב בדו"ח שבתשואל מסר המתלונן שעובר לאירוע שדה חצי בקבוק וודקה.

- דוח פעולה המסומן יג' ממנו עולה שבחיפוש ברכב המתלונן נתפס חומר החשוד כסם, בקבוק וודקה וברכב ריח חזק של אלכוהול. עוד נאמר שהסייר הבחין במכה בראשו של המוכר וראשו אדום ונפוח.

- הודעת המוכר המסומנת 2 ממנה עולה שהבחין שהמתלונן "שיחק עם הידיים מאחורי הגב", ובהודעה 2א' "לא זוכר בדיוק מה קרה" עם ידיו של המתלונן.

- הודעת אחראי המשמרת המסומנת 3א' ממנה עולה ש"לא זוכר איפה היתה יד ימין" של המתלונן.

- הודאת המתלונן לפיה החזיק סמים ברכב, כי "אני קונה מבית מרקחת יש לי רפואי" (הודעה המסומנת 4א', ש' 46).

12. הנה כי כן, חומרי החקירה מכילים את כלל העובדות שההגנה מבקשת לבסס כלפי המתלונן: היותו אדם אלים, לכאורה, כנלמד מגרסת בת זוגו והחבלות שנצפו בראשו של המוכר; היותו שתוי במהלך האירוע, לכאורה, כעולה מגרסת בת זוגו ומהממצאים שנתפסו ברכבו; והעובדה שהחזיק בסמים ברכב.

13. למען הסר ספק, עיינתי במרשם הפלילי והתעבורתי של המתלונן ולא ראיתי שיש בו רלוונטיות להגנת המבקשת.

14. עם זאת, נראה שלעובדת קיומו או אי קיומו של רישיון להחזקת קנבוס רפואי יש רלוונטיות להגנת הנאשם, שכן מדובר בעובדה שיכולה לסייע בהערכת מהימנותו של המתלונן, ואין בה כדי לפגוע בפרטיותו, שכן המתלונן חשף ענין זה בעצמו. אכן, נראה שהאכסניה המתאימה לענין זה היא הגשת בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ לקבלת צו להמצאת מסמכים, ואולם, נוכח העובדה שהמתלונן עצמו מסר שהוא או חזר ברישיון להחזקת סם אין מניעה לחייבו להציג אישור זה.

15. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחת בכל הנוגע למסירת מרשם פלילי ותעבורתי, ואישור בדבר רישיון נהיגה בתוקף של המתלונן; ומתקבלת בכל הנוגע למסירת אישור רפואי להחזקת סם. המשיבה, איפוא, תפנה למתלונן אשר ימסור לה עותק מן האישור הרפואי שבידו, ואם אין בנמצא אישור רפואי שכזה, יודיע לה - הכל בתוך 14 ימים מהיום. זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים ותשיב לידי נציג המשיבה את תיק החקירה.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ה, 08 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.